PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK X. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 27. ČERVNA 1901 ČÍSLO 44

Historical Society

Telegramy zámořské.

Londýn, 20. června. Dnes odbývána byla obrovská pro-boerská schůze ve Queen's Hall. Dříve než schůze byla zahájena, došlo k výtržnostem, neboť lidé nemajíce vstupenky chtěli se násilím vedrati do hallu a museli býti vyvedeni. Mnoho oken bylo rozbito. Leč navzdor vší opatrnosti dostalo se do vnitř přece několik "jingů". Síň byla naplněna do nejzazších místností. Schůzi oné předsedal Henry Labouchere a komisař veřejných prací a Kapské Kolonie J. W. Sauer. Dále byli zde přítomni příznivci Boerů jako John Dillon, náčelník strany liberálů, nationalista Geo. Walsh, socialista James Kier-Hardie a Sir Alfred Lawson. Před síní shromáždilo se pak přes 10.000 "jingů", hledíce jednání pro-boerské uvnitř za každou cenu překaziti. Několik takových křiklounů vylezlo na parapet hotelu Langham a mávajíce anglickými fangličkami navrhovali přijetí resoluce, toto pro-boerské shromáždění zatracující. Shromáždění však navzdor všemu přijalo resoluci, že má od dalšího válčení býti upuštěno a že má Boerům dána býti svoboda a samospráva, jak to byl v parlamentu navrhl radikál baron Battersea, s čímž však strana Laboucherova nesouhlasila. Schůze skončena zpěvem Marseillaisy. J. K. Marriman, bývalý pokladník Kapské kolonie, nyní zástupce Africké jednoty v Anglii, poslal do schůze dopis, jímž nepřítomnost svou omlouvá. Mezi shromážděním venku a policií došlo k několika srážkám. "Daily Mail" napsala o tom, že před síní shromáždilo se asi 200 nebo 300 cizozemských rufianů, té nejnižší třídy, již snažili se uličnickými kousky schůzi vyrušovati, v čemž nápomocno bylo jim ochotně několik stalwartů, ozbrojených klacky od košťat. Časopisy loyalní vůbec odsuzují toto uličnické jednání lůzy před síní. A. J. Balfour, první lord pokladny, ve své řeči na banketu konservativců, učinil rozhodný protest proti jednání Bannermanovy partaje, která zavinila pro-boerské hnutí v Londýně, čímž celá situace ještě se přiostřuje a zhoršuje. "Jest to skandální a drzé vystupování," — podotýká Balfour — "když tací lidé veřejně vystoupí, aby uráželi před celým světem své spoluobčany a vojsko, viníce je, že provádí válku barbarskou methodou."

Londýn, 21. června. William Waldorf Astor daroval 25.000 liber sterlingů na jubilejní fond královny Victorie.

Řím, 21. června. Komora deputovaných byla dnes do nejzazších místností naplněna lidem, jenž chtěl slyšeti zprávu señora Giolittiho, ministra vnitra. Ministr oznámil ku překvapení všech, že ta nejkritičtější perioda již přešla. Že poměry národohospodářské se valně zlepšily a velká stávka, dík rozumnému jednání vlády, jest k obapolnému uspokojení vyrovnána. V posledních dnech bylo vyrovnáno a skončeno 511 stávek, jichž súčastnilo se 800.000 osob. Mzdy ovšem tu a tam následkem mnohých nepříznivých okolností poklesly, leč celkem bylo vyplaceno více mzdy tohoto roku o 48,000.000 lir, než roku lonského. Dále oznamuje Giolitti, že na všech stranách jeví se mezi dělnictvem spokojenost, an vláda ukázala jim, že rozumným požadavkům jejich jest příznivou a že je hodlá ve snahách, ku zlepšení stavu jejich směřujících, podporovati.

Peking, 22. června. Císař jmenoval Na Tunga čínským vyslancem v Japonsku. Tento vyslanec jest Mandžuriian a býval členem tak zv. tsun-li yamen, nebo ministerské rady a má pověst boxera. Jen zázrakem unikl seznamu komisařů spojených mocností býti zanešenu na osudnou listinu, žádající jeho odpravení. O jeho přijetí u Japonského dvora se pochybuje.

Berlín, 21. června. V Kielu zahájeny byly dnes velké závody yachtovní, jichž súčastnilo se 74 yacht. Závodům byl přítomen císař Vilém s celým dvorem.

Prof. Reinhelg Baas, věhlasný sochař německý, obdržel z vládní pokladny 500.000 marků za svou práci na soše Bismarkově. Tento pomník však navzdor tomu jest ostře kritisován a odsuzován časopisem "North Deutsche Allgemeine Zeitung."

Paříž, 24. června. Gen. Porter, americký vyslanec v Paříži, mínil pořádati tyto dny skvělý banket na počest diplomatických kruhů, který však za příčinou nemoce pf. prezidentové odvolal.

Telegrafické zprávy americké

Adalbert Hay se zabil.

Syn tajemníka státu Johna Haye, Adalbert Hay, zabil se min. pondělí v New Haven, sřítiv se z třetího poschodí na dlažbu, kde s roztříštěnými údy ležeti zůstal. Neštěstí událo se v New Haven Hotelu a tragická smrt syna působila na otce tak osudně, že lékaři jeví o zdraví jeho vážné obavy. Členové rodiny a přátelstvo rychle přispěchali k rakvi nešťastného mladého muže. Adalbert Hay přijel sem na graduační slavnosti světoznámé Yale university a ubytoval se v New Haven Hotelu. Ti, kdož měli příležitost neštěstí blíže pozorovati, praví, že mladý Hay stal se obětí nešťastné náhody. Pokoj mladého Haye byl skvostně upraven a okna jeho vedla na Chapel St., odkud bylo možno přehlédnouti nádherný park. Asi ve 2.30 ráno spatřil dělník John Wrenn, pracující na trati pouliční dráhy před hotelem, že nějaký bílý předmět řítí se z okna třetího patra na dlažbu. Z počátku myslel, že některý ze studentů provádí tu žerty a pouští cosi z okna, chtěje někoho strašit. Předmět letěl dolů v horizontální poloze a narazil na železnou barieru balkonu v druhém patře. Tu poznal Wrenn k svému zděšení, že to tělo lidské i pospíchal rychle do hotelu, aby o tom učinil oznámení klerkovi a hostům. Při pádu neslyšel Wrenn toho nejmenšího zasténání. Nedaleko stojící fiakrista, jenž znal osobně Haye, když ještě navštěvoval zde universitu, spěchal taktéž na místo neštěstí a mrtvolu ztotožnil. Rychle přivolán byl dr. T. M. Cahill, který po prohlídce prohlásil, že mladý muž jest mrtev již delší chvíli. Z úst, nosu a uší chlípěla nešťastníku, který padl obličejem na dlažbu, krev a barvila příšerně noční jeho oděv. Též na prsou jeho zela velká rána, která způsobena byla pádem na barieru balkonu a sama o sobě musela přivoditi jistou smrt. Též i ostatní poranění muselo každé o sobě nevyhnutelně přivoditi smrt. Mrtvola přikryta prostěradlem a posláno pro medicinského examinera Bartela, jenž předpisuje pravidla koronerům v jiných státech, aby zde vykonal "post mortem", než s mrtvolou bude hnuto. Tento shledal mimo uvedených poranění několik odřenin, leč ani jediná kost nebyla přeražena. Smrt povstala roztříštěním lebky. Mrtvola pak dopravena do domu pf. Moseleyové a telegrafováno tajemníku Hayovu Geo. B. Carteleyonu, aby o bědném neštěstí otce zpravil. Zpráva ta ovšem Haye úplně zdrtila, an tento trpí nervovými záchvaty.

Mladý Adalbert Hay přijel do New Haven v sobotu, aby přítomen byl slavnostem universitním a shromáždění kollegia z roku 1898. Po skončení slavností doprovázel do divadla a z divadla pf. H. Wade. Bývalý president Krueger, přítomně v Amsterodamě meškající, objednal kabelogramem u květináře v New Haven ten nejskvostnější věnec na rakev Hayovu. Jak známo, byl nešťastný mladý muž nějaký čas konsulem v Transvaalu. Myslí se, že Hay převléknuv se v noční oděv a chtě použíti nočního příjemného chladu z parku vanoucího, posadil se v okně, kde usnul a dolů se sřítil. Mrtvola nešťastného mladého muže byla v průvodu otce a četných přátel dopravena do Clevelandu, kde za okázalých obřadů byla pohřbena.

Žena odsouzena.

V Dakota City, S. D., odsouzena byla porotou na pět roků do káznice při těžké práci pf. Estela Wurzberger, která před několika měsíci učinila vražedný útok s revolverem na okr. klerka Geo. C. Bille. Soudce Graves nařídil to nejbedlivější střežení odsouzené, jelikož panují obavy, že pokusí se o samovraždu. Pf. Wurzbergrová udává ku své omluvě, že ji Bille pod slibem manželství svedl a pak opustil.

Hrozná potopa v Záp. Virginii.

Smrt a zhouba. 600 lidí zahynulo.

Stát Záp. Virginie byl min. neděli postižen tak hroznou záhubou, jaká připomíná nám onu hroznou katastrofu v Johnstownu v Pennsylvanii před více lety. Z Roanoke, Va., se oznamuje, že cestující na vlaku na západ jedoucího sdělují, že na Elkhornské divisi dráhy Norfolk & Western v tamních uhelných regionech zahynulo nejméně 600 lidí a že několik mil tratě jest strháno, krajina zaplavena, úroda zničena atd. Na jednom místě byla trať dráhy přervána vodou, tak že to vyžádá práci 1000 dělníků po celý týden, než bude průlom opraven. Železniční skladiště a ohrady ve Vivian jsou úplně zničeny. North Fork, Junction a několik menších hornických městeček bylo úplně z povrchu zemského smeteno.

V sobotu byla výplata horníků, kteří pak v neděli odebrali se do North Fork a Keystone na koupi potřeb, do kostela atd. Jak mnoho bylo jich zde překvapeno povodní a zahynulo, nenechá se dnes určiti, leč velký počet se jich pohřešuje.

Dle zpráv pokud možno sebraných a došlých dlužno tuto katastrofu přirovnati k oné v Johnstownu dne 30. května 1889, nejhroznější to katastrofě v historii této země, o níž napsána byla zvláštní objemná kniha. Zde opakovaly se hrůzy nešťastného Galvestonu a Johnstownu. Nejhůře napadeno bylo Keystone, město čítající asi 2000 obyvatelů, které bylo úplně zničeno. Řeka Elkhorn záhy vystoupila z břehů, zaplavila celý kraj a unášela sebou vše, co ječícímu proudu jejímu přišlo v cestu. Celá obydlí lidská unášena byla dravým proudem špinavých vod, na sta mrtvol bylo viděti plovati po vodě, ano i živoucí osoby na troskách nebo plovoucích dřev se držící a zoufale o pomoc volající unášel mocný proud vod dále.

Bouře dostavila se po půlnoci ze soboty na neděli a zdálo se, jakoby se oblaka byla otevřela a vychrlila všechnu vodu na nebohé městečko Vivian a jeho okolí. Při tom panovala tak děsná tma, že jen blesky oblohu křižující osvětlily vždy na okamžik zemi, která rychle proměňovala se v jezero. Bystřiny a potoky záhy proměněny byly v ječící mocná řečiště, jež valily se do údolí, trhajíce vše, co v cestě se jim vyskytlo. Vlak na dráze octl se ve vodě a cestující museli pomoci provazů vytahováni býti z vozů.

Jeden z poslů, který pěšky dorazil na nejbližší stanici telegrafní, oznamuje, že viděl 38 mrtvol na své cestě a že dle jeho úsudku muselo při katastrofě této zahynouti nejméně 500 nebo 600 lidí.

Veškeré spojení s nešťastným krajem jest přerušeno a proto zprávy odtud jen spoře dochází, an pouze na kurýry možno spoléhati. Mnoho zpravodajů novinářských nalézá se na cestě do zatopených krajů. Telegrafista z Bluefield oznamuje ústřední úřadovně Western, že počet zahynulých osob v tomto okolí páčiti lze na 200.

Na sta lidu jest bez přístřeší a ožebračeno. Zde trpí stejnou měrou boháči i chudobní lidé hrozným nedostatkem potravin a vůbec všemi jinými nesnázemi. Ve státě zahájeny sbírky ve prospěch nešťastníků.

Mimo vší této záhuby vypukla v těchto krajích stávka ublokopů a spolkový maršál Huffard se svými pomocníky museli sem konati pěšky cestu 25 mil do Matewan. Zde však uvítáni jsou kamením a láním žen a dítek. "Pryč s vládou boháčů!" křičeli lidé a ženy svolávaly kletbu nebes na hlavy úředníků. Stávka tato dostoupila situace nejvážnější.

Konvence v Ohio.

Pod komandem sen. Marka Hanny byla v Columbus, Ohio, dne 25. t. m. odbývána republikánská státní konvence, při níž nominováni jsou následovní státní úředníci: Guvernér Geo. K. Nash pro druhou lhůtu. Místoguvernér Carl L. Nippert, státní senátor z Hamilton Co. Soudce supreme soudu James L. Price z Lima. Gen. návladní J. M. Sheets, pro druhou lhůtu. Klerk supreme soudu Lawson Emerson, státní pokladník L. B. Cameron a člen výboru pro veř. zřízení W. G. Johnson. Konvence pokračovala rychle, nebo již v 1 hodinu odpoledne byla odročena. Platforma započíná prohlášením, že nebylo by žádné prosperity, kdyby nebylo republikánské strany, zlatého standardu, Dingleyova celního zákona a přimlouvá se zároveň o podporu pro obchodní loďstvo, známou to předlohu Hannovu, zvanou "Subsidy bill". Uznává kapitál i práci, avšak zatracuje kombinace, tvořící monopol a kontrolu cen zboží, což jest zlo, proti němuž musí přijaty býti radikální zákony. Doporučuje se kolonialní politika McKinleyho, chválen do nebe sen. Foraker, žádá se za přiostření zákona proti čínským přistěhovalcům, zatracuje se jednání demokratů na jihu proti černochům o volbách, chválí se naše diplomatické jednání v Číně atd. Ze všeho jednání této konvence bylo vidno, že sen. Hanna má úplnou kontrolu nad republikánskou stranou v Ohio.

Bílí a černí.

Frank Smith, známý jako "Prorok" Smith, a F. D. McLand, dva černoši, jež držáni byli v Belton, La., ve vězení pro zavraždění jistého Gran Fostera, byli min. pátek vylečeni lidem z vězení a vyvedeni na tak zv. Arkansas Road, asi míli od města, kde jsou pověšeni. Před svou smrtí odpřísáhli oba černoši, že na oné vraždě neměli žádného podílu. Frank Smith byl náčelníkem náboženského hnutí černošského, zvaného "Church of God", jehož tendence byly protibělošské, což vedlo k usmrcení Fostera. Smith umřel odhodlaně s modlitbou na rtech, a když byl vyveden z vězení, zvolal: "Bože můj, nechť s tebou se shledám!" Též McLand zemřel zmužile. Lynčovníků ozbrojených bylo asi 200, jež přepadnuvše šerifa, zmocnili se obou vězňů a odpravili je. — Z La Grange, N. C., se oznamuje, že černošský kazatel D. B. Jones, na němž lpělo podezření, že znásilnil pf. Noah Davisovou, byl vyvlečen lidem z vězení a lynčován.

Výbuch Julayového zboží.

Čtrnáct osob bylo usmrceno dne 21. t. m. v Patterson, N. Y., následkem výbuchu ohňostrojů v obchodě Abrahama M. Rittenberga. Obchod Rittenbergův nalezal se v přízemí velkého tenementního domu a oheň povstal kdesi ve sklepě, odkudž dostav se nahoru způsobil hrozný výbuch. V okamžení výbuchu jela kolem stavení troleyová kára. Plamenné jazyky vyšlehly přes ulici a zahalily na okamžik úplně kára, tak že všem cestujícím byly vlasy a obličeje zžehnuty. V třetím patře bydlel jistý Williams, nemocný tak, že nemohl se ani hnouti. Žena jeho činila zoufalé pokusy dostati jej z hořící budovy, leč všechno úsilí její bylo marným a Williams nalezen později spálený na škvarek. Příšerný byl to obraz, neboť rodiče viděli tu své dítky v plamenech dokonávati a nikdo nemohl pomoci, neboť stavení v několika okamžicích po výbuchu zaháleno bylo úplně v plameny a kdo pozbyv duchapřítomnosti nezachránil se okamžitým útěkem, ten bídně zahynul. Kapitán hasičů Allen zvěděv, že v nejhořejším patře nalezá se více osob, jež se sem byly utekly, poručil vrhati sem vodu a přistaviti záchranné přístroje ku zdím stavení, když tu náhle a nenadále celé horní patro s hrozným rachotem se sřítilo a všechny nebožáky za živa v ohnivých troskách pohřbilo. Též kapitán Allen a dva z jeho lidí byli zasaženi troskami a jeden z nich těžce zraněn. Rittenberg a dvě z jeho dítek byli zachráněni. Dítky jeho vynesl jeden z domácích lidí hned po výbuchu. Většinou zahynuly zde menší dítky.

Sen či skutečnost?

V Jersey City, N. J., skončen byl tyto dny jeden z nejsensačnějších skandálních soudů, v němž hlavní roli hráli pouze tři osoby, totiž sličný kazatel dr. Keller, Thomas G. Barker a jeho sličná žena. Pf. Barkerová patřila totiž ku kostelu dra. Kellera, jemuž vlastně věnovala více pozornosti a času, než pánu bohu a chování obou mladých lidí bylo příčinou různých řečí mezi ostatními osadníky v sousedství. Jednoho dne počkal si Barker v roští na dra. Kellera a vyřítiv se beze slova vypálil naň tři rány z revolveru. Pouze jedna kule zasáhla Kellera do pravého spánku, zranila oko, leč nevnikla do hlavy. Lékaři museli kuli vyjmouti a ač Keller nalézal se dlouho v nebezpečí života, přece se pozdravil. Útočník se sám vydal policii, udávaje za omluvu svého činu, že Keller manželku jeho znásilnil. Za to nyní postaven byl před soud, v němž mimo jiné jednáno bylo o tom, že Barkerová, která jest ženou velice nervosní a hysterickou, pojala tuto myšlénku, že Keller ji znásilnil, a svěřila jednou služce, že neví, zda se jí to zdálo, nebo zda to byla skutečnost. Služka pak nemeškala a svěřila pikantní historku pánovi a tento sněm nepochybně nevěře, odhodlal se Kellera potrestati. Keller byl denním hostem u Barkerů a tento mu koupil i kolo, aby mohl se ženou jeho vyjížděti na procházky. Návštěvy jeho přestaly pak počátkem roku a Barker shledal, že Keller dlužuje ženě jeho značnou částku peněz, na něž tato měla od něho stvrzenky. Barkerová k svědectví připuštěna nebyla a porota přiřítí se k nálezu soudce Driera uznala obžalovaného vinným útoku s úmyslem zabiti, na což určeno jest sedm let vězení a pokuta $2000. Barker jest mladý a sličný muž; kazatel a pf. Barkerová budou moci nyní ve své lásce volně pokračovati.

Odjeli.

Adjutant general Corbin, generalní lékař dr. George M. Sternberg, gen. Chambers, gen. F. McKibben, člen štábu gen. Chaffeho, gen. John E. Weston, col. W. P. Hall, nástupce gen. Barryho na Filipinech, sen. C. H. Dietrich z Nebrasky a kongresník Julius Kohn odjeli v úterý po lodi "Honcock" ze San Franciska na Manilu a jiná místa na Filipínských ostrovech. Gen. Corbin, Weston a Sternberg zdrží se na Filipinech asi tři měsíce, aby tu v tomto čase studovali tamní poměry. Dále nalezá se na lodi značný počet učitelů určených pro Filipiny, 14 vojenských důstojníků a 400 vojáků tvořících ženijní sbor.

Neštěstí na dráze.

Z Peru, Ind., došla dne 26. t. m. zpráva, že osobní vlak dráhy Wabash ztroskotal se na stanici Cass, 4 míle od Logansportu. Všichni lékaři z Peru a okolí byli sem povoláni na pomoc raněným a udává se, že as 20 osob jest zabito a mnoho raněno.

Zabit v souboji.

J. W. Considine, jeden z majitelů velké herny "Standard" v Seattle, Wash., jakož i majitel tamního People Theatre, zastřelil 25. t. m. v souboji bývalého náčelníka policie W. L. Merreditha. Ku srážce mezi oběma muži, kteří byli nepřátely na život a na smrt již po dlouhou dobu, došlo min. úterý v lékárně Guyovi na 2. Ave., právě v srdci města. Considine byl raněn do ruky kulí, kterou naň vypálil Merredith z rifle. Hned z rána, když se oba mužové na ulici byli potkali, hrozil jeden druhému zastřelením. Oba pak nepochybně odešli domů, ozbrojili se a pak vyšel jeden druhého hledati. Potkavše se v lékárně zahájili na sebe střelbu s udaným výsledkem. Oba muži náleží k dobrým a výtečné reputaci se těšícím rodinám. Considine, který obvinil Merreditha veřejně v časopisech z politické korupce, byl velice známou osobností ve sportovních kruzích na východě. On byl dříve členem policie v Chicagu a jedním z účastníků památného vražedného vzbouření na Haymarketu, kde vržena byla právě v řadu, kde on se nalézal, ona osudná bomba. Merredith jest taktéž Chicagočan a syn W. M. Merreditha, ředitele vládní rytecké kanceláře. Událost ta vyvolala v městě velkou sensaci.

Udržte se zdravými a silnými užíváním Severovy Žaludeční Hořké. Lék tento zabrání vznik nemocí, upraví zažívací soustavu, zvýší chuť k jídlu a sesílí celé tělo.

Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii tím, že snadno se berou, rychle účinkují a vždycky ulevý, jsou nejlepším lékem proti každé bolesti hlavy, neuralgii, horečce a bolestem vůbec.

NEBRASKA

Hrozné řádění cyklonu.

Krajina u Naper v Boyd Co. byla dne 21. tm. napadena běsným cyklonem na jaký v Nebrasce nedovedou se pamatovati. Bylo asi 6 hodin odpoledne, když na severozápadě vyhrnuly se černé, hrozivé mraky a z nich chvílemi zavál ledový a opět žhavý vítr. Před tím panující pak děsné dusivé vedro zvěstovalo, že blíží se bouře, již řádění ovšem nikdo nepředvídal. Řádění živlů nedalo se dlouho očekávati. Pojednou zaburácela běsná vichřice a již stromy s praskotem se lámaly anebo z kořeny vytrhnuti byvše, unášeni jsou zběsilým vichrem. Nejdříve a nejosudněji napadeno bylo stavení farmera Jakuba Greeninga a celá rodina tato byla zahubena. Jakub Greening otec, stár 40 roků byl hrozně zraněn. Jeho manželka byla smrtelně zraněna a zemřela záhy na to. Dceruška Maggie 9 roků, Marketa 7 roků, John 4 roky a Jakub 2 roky vesměs byli usmrceni. Sousední stavení farmera Andersona bylo taktéž cyklonem napadeno a dvě dítky Ida a Clara ve stáří 7 a 8 roků usmrceny. Matka s dvěma dítkami, 16letým Theodorem a 12letou Bertou těžce zraněni. Dále rodiny Bergova a Metzova, jichž stavení byla taktéž rozbořena, utrpěly vážných poranění. Anderson nenacházel se ton dobou doma a ušel takto buď smrti nebo poranění. Krajina tato jest nyní od ostatního světa úplně odtržena, nebo všechno telegrafické a telefonické spojení jest přerušeno a velký most vedoucí přes řeku Keya-Paha byl vichřicí stržen a úplně zničen. Velké zástupy lidu shromažďují se na místě, kde obě rodiny byly stíženy tak hrozným neštěstím a činí vše možné v ulehčení jich osudu a zmírnění velikého zármutku.

F. M. Castelar z Blair a Geo. Faber, okresní pokladník z Washington Co., jeli touto krajinou as hodinu před dostavivší se bouří. Leč zpět nemohli se více dostati, poněvadž most byl sbořen a Castelar, který byl svědkem cyklonu v Blair, praví, že tento byl mnohem prudší a zhoubnější. V místech, kde stály pěkné residence Greeningova a Andersonova, není nic jiného, než trosky. Mrtvoly nešťastných dítek dopraveny byly do sousedních stavení, odkud pak konán dojemný pohřeb. Z dvou zmíněných rodin pouze dvě dítky Andersonovy, Berta a Theodor, ušly vší pohromě. Otec rodiny, Greening, byl nalezen čtvrt míle od stavení hrozně zohaven. Ruce i nohy má polámány, kříž zlomen, hlavu na několika místech proraženou, na těle plno otevřených ran a modřin a jest nejspíše dávno již mrtev, poněvadž pouhé občasné, těžké vydechnutí bylo jedinou známkou, že v tomto zohaveném těle jest ještě nějaká jiskřička života. Dceruška Maggie byla taktéž nalezena asi 600 yardů od stavení mrtva. Šaty byly z ní strhány, leč mrtvola nešťastného dítěte nebyla pranic znetvořena. Bylo to divadlo tak tajemné a hrozné, že naň účastní si do své smrti nezapomenou. Jistý Herman se svou manželkou byli překvapeni bouří na cestě z Naper a poraněni oba kroupami. Mnoho koní a dobytka v pastvištích usmrceno bylo bleskem, který hrozně řádil. Pf. Andersonová, která s dvěmi svými dítkami hledala útočiště ve sluji v nedalekém břehu utvořené a která byla svědkem hrozného řádění bouře, praví: "Zpozorujíc, že blíží se něco hrozného, chopila jsem děti a hleděla dostati se do sluje. Leč sotva vystoupila jsem ven, dvě dítky byly vichřicí urvány a usmrceny. Stavení počalo se bořiti a na mne sřítivší se kus dřeva přerazil mně ruku. Leč já zoufale držela jsem dítky a po zemi konečně dovlékli jsme se do sluje, kde jsme byli před dalším nebezpečím chráněni. Všechen šat, ano i punčochy z nohou byly mně strhány." Na cestě, jíž se zhoubný tento cyklon hnal, jest vše zničeno. Stromoví jest úplně rozlámáno, ploty odnešeny až na vzdálenost 600 yardů, obilí vichrem položeno nebo kroupami rozbito, hospodářská i obydelná stavení rozmetena do všech úhlů světa a mnoho hospodářů stojí tu se sklopenou hlavou a těžkým srdcem nad troskami své práce a přičinění. Na všech stranách zahájeny jsou sbírky ve prospěch těchto nešťastníků. Cyklon tento zasáhl až do Dakoty, a sice do okolí Rapids City, kde taktéž natropeno velkých škod. Rodina J. N. Allena zachránila se před záhubou tím, že v čas ukryla se do sklepa. Bouře ta přepadla poštovní kočár, v němž nacházela se jistá dáma a postilion. Kočár byl převržen a co se s koňmi stalo, se neví, neboť nebyli dosud nalezeni. Oba cestující jako zázrakem ušli všemu úrazu.

Z WILBER.

— Výroční schůze školní rady odbývána byla min. pondělí a předsedal jí p. Čeněk Duras. Jelikož p. Mallat odepřel znovu přijmouti volbu, zvolen na jeho místo p. Crum, jenž s p. Miskellem zvoleni jsou jednohlasně. Školní daň pro tento rok vyměřena na 25 mills (10 mills jeden cent) na dollar. Výbor byl splnomocněn přijmouti do škol zde nebydlící žactvo, zda tak za dobré uzná. Rada sestává ze soudce Hastingse, pp. Durase, Miskella a Cruma. Zpráva tajemníka za uplynulý rok jest následovní:

Hotovost v pokladně loni	$3454 85
Od okr. pokl. obdrženo	3980 00
Z license a trestů	2500.00
Za prodanou tribunu	75
Za stolky	10 00
Za starý zvon	2 00
Dohromady	$9947 60
Vydání	
Vyplaceno učitelům	$900 00
Vyplaceno učitelkám	3597.50
Za palivo a opravy	795 83
Za knihy	788 18
Školníkovi	420 75
Hotovost na ruce	3435 34
Dohromady	$9947 60

— Pan Jan Zvoneček, který meškal na sjezdu mlynářů v Milwaukee, zastavil se na své zpáteční cestě v Chicagu a navštívil p. Filipa Tarabu, několik hodin před jeho smrtí. Taktéž v Cedar Rapidsích učinil zastávku a nemůže si město jakož i tamní českou inteligentní společnost vynachváliti. Zde prodal také celou káru své výtečné žitné mouky. Též na jiných místech podařilo se mu prodati výtečnou svou mouku, tak že učinil na této cestě utěšený obchod. Nejdůležitější ve sjezdu mlynářů bylo pojednání J. M. A. Carltona, úředníka zemědělského odboru ve Washingtoně, o pěstování ruské pšenice, jež tento pán farmerům v Nebrasce a Dakotě zvláště doporučuje. Pan Carlton byl poslán vládou na výzkumnou cestu do Ruska, na Krim, atd., kde konal studia a přišel pak k tomu náhledu, že ruská pšenice nejlépe zde dařiti se bude. Pan Zvoneček ujal se této myšlenky a objednává ono semeno pro farmery, zřízkav již velmi mnoho přátel této myšlenky. Kdož by si na zimu pšenici onu přál, nechť se u něho co nejdříve přihlásí. Později zmínímе se o té věci blížeji.

— Do několika čísel min. týdne vloudila se opomenutím zprávička, že p. Karel Storkan slavil sňatek, což nebylo správno a pouze několik takových čísel nedopatřením dostalo se mezi čísla ostatní.

Povedlo se!

Říci mnoho pravdy v málo slovech podařilo se znamenitě p. Jos. Andrlíkovi, 506 May ul., Marshalltown, Iowa, když napsal: "Trinerovo léčivé hořké víno uznávám vděčně za lék opravdu výborný, neboť přineslo mi rychlou úlevu v mých bolestech, trvalé vyléčení a zjednalo kýženou posilu v mé slabosti." Může býti lepšího dosvědčení pro lék? Pan Andrlík trpěl zlou žaludeční chorobou, na jaké jest Trinerovo hořké víno uznaným nejlepším lékem, předpisovaným zkušenými lékaři, právě jako na všecky nemoce jater i ledvin. Jest to i osvědčený lék proti tak zv. nemocem letním, vznikajícím z velkého vedra, rychlých změn počasí, studených nápojů, nemírného požívání ovoce a vůbec těžší stravy. Pomáhá zažívání, upraví stolici, vyčistí krev a působí zdravý spánek. Jedině pravé, skutečně léčivé vyrábí pouze Jos. Triner, 799 S. Ashland Ave., Chicago, a nikdo jiný! Veškerá jiná "hořká vína" jsou bezcenné padělky a proto nebeřte v lékárnách jiné, než li původní Trinerovo, opravdový lidový lék, jejž by měl každý míti doma stále v zásobě.